

[Elgaard.]

ning af Arbejdstiden, specielt indenfor de Omraader, som Staten er direkte Deltager i, opnaas gennem en frivillig Overenskomst mellem de interesserede Parter, i Stedet for at Lovgivningsmagten ligesom benytter Øjeblikket til at gennemføre en Lovforanstaltning, som vel er tidsbegrænset og vel er begrænset i Omfang, men som dog, som ogsaa den højtærede Socialminister sagde, skal bryde Isen. Jeg vil ikke saa gerne være med til selv med denne Art af Isbrydere at bryde en Is, som med en normal Udvikling maaske tør op af sig selv, hvilket er langt at foretrække. Derfor vil Venstre ogsaa vedrørende dette Lovforslag paa det nuværende Tidspunkt sige, at vi ønsker at se den Udvikling, som vil følge af den Lovgivning, jeg lige har nævnt, inden vi kan gaa til videregaaende Foranstaltninger af den Art, som det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa.

Jeg ønsker endvidere at gøre den Bemærkning vedrørende 40 Timers Arbejdsugen, at det jo ogsaa paa dette Omraade er Socialministeren, som har Afgørelsen i de forskellige Spørgsmaal, som kan rejse sig, og som der ikke er truffet faste Afgørelser for i Lovforslagets forskellige Paragraffer.

Jeg vil dog gøre en Indvending mod det, som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen var inde paa, nemlig at man skal forhindre Forcering af Arbejdet. For mig virker det ikke tiltalende, at man vil gennemføre en Lov, der efter Bogstaven siger, at man skal forhindre Forcering af Arbejdet. Det maa uvægerlig synes jeg, virke lidt utiltalende, at der udtales i Bemærkningerne til Lovforslaget om 40 Timers Arbejdsugen, at hvor Akkordarbejde eller lignende har ført til en Forcering af Arbejdet, skal det lønnes som Timearbejde. Jeg vil gerne sige, at det er dog vist en Foranstaltning, som man ikke skal gaa til at gennemføre, end ikke i en midlertidig Lov.

Vedrørende Lønningsspørgsmaalet, som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen ogsaa berørte ganske kort, tror jeg angaaende den i § 2 nævnte overenskomstmæssige Løn, at der, som ogsaa berørt i Bemærkningerne, vil kunne komme Kommuner ind under Loven, hvor der vedrørende Lønniveauet kan blive en afvigende Tilstand fra det almindelige, overenskomstmæssige paa en Række andre Omraader. Det siges i Bemærkningerne til § 2, at navnlig i Landkommunerne er der i et vist Omfang Arbejde i Gang for nedsat Arbejds løn, og saafremt de af Loven om-

fattede Arbejder skal kunne kræves udført for saadan nedsat Arbejds løn i nedsat Arbejdstid, vil man naa Arbejds løshedsunderstøttelsens Beløb saa nær, at Arbejderne ikke er interesserede i at tage Arbejde. Jeg forstaar godt den Tanke, der ligger bag denne Motivering, men det, jeg frygter for, er, at hvis man ved en saadan Lov fastlægger et Lønniveau indenfor et Omraade, hvor det under de herskende Forhold har ligget noget lavere, det da — jeg kan godt blive i Udtrykket — skal føre til, at Isen brydes for et Krav om Lønstigning i den kommende Tid, som maaske kan volde Vanskeligheder. Og det nærer Venstre nogen Betænkelighed ved.

Inden jeg forlader Lovforslaget om 40 Timers Arbejdsugen, vil jeg gerne sige, at det, som jeg allerede har nævnt, og som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen ogsaa nævnte, tager Sigte paa Fordeling af det tilstedeværende Arbejde. Men hvis man fra Regeringens Side vil føre den Tanke, som ligger bagved Lovforslaget, over paa andre Omraader, vil man i dette høje Ting komme til at staa overfor en Række Reformers af ikke liden Betydning. Jeg skal blot illustrere det ved at nævne et Eksempel. Lovforslaget gælder Arbejderne og det Arbejdsomraade, der er deres, men vi har jo ledige Mennesker indenfor alle Beskæftigelsesomraader i det danske Samfund. (*Socialministeren* [Steincke]: Ikke Ministre!). Den højtærede Minister siger: ikke Ministre, det er rigtigt, og vi kan maaske ogsaa sige: heller ikke Rigsdagen. Men ellers gælder det paa alle de Omraader, hvor Udkommet tjenes enten ved Haandens eller Aandens Arbejde. Det Eksempel, jeg vil nævne, og som vi eventuelt vil blive stillet overfor, er, at vi har indenfor den danske Statsadministration, ogsaa indenfor Centraladministrationen, en Række Embedsmænd, der ved Siden af deres Hovederhverv har andre Opgaver at løse, som de faar Betaling for. Eller jeg kan tage et Eksempel, som er lige saa drastisk: indenfor Folkeskolen eller den højere Skole har vi den Tilstand, at i et Hjem kan baade Mand og Hustru tilsammen tjene en meget stor Løn, skønt Hjemmet kunde eksistere for een af disse Lønninger. Og man har da heller ikke hidtil gennemført indenfor andre Omraader af det danske Samfund, at Fordelingen af det tilstedeværende Arbejde skal foregaa ud fra det Synspunkt, at naar Levefoden for denne eller hin Del er til Stede, maa der ikke lægges mere paa. Hvis man nu vilde gennemføre Princippet